

Reminiscencje prof. Wojciecha Majewskiego po uroczystości 90-lecia jego urodzin

MÓJ JUBILEUSZ 90-LECIA URODZIN

28 marca 2022 r.

Kiedy w 2002 r. obchodziłem w Instytucie Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk jubileusz 70-lecia urodzin, będąc dyrektorem tego Instytutu nigdy nie myślałem o tak odległej dacie jak 90-lecie urodzin (2022 r.). Była to dla mnie niewyobrażalna przyszłość, mimo że moja Mama dożyła dokładnie 90 lat. W skrytości ducha zacząłem myśleć, że byłoby to dla mnie największe wydarzenie, gdybym osiągnął tak zaawansowany wiek. Mimo wielu problemów natury zdrowotnej dożyłem jednak tego dnia w dobrej formie.

Fakt obchodzenia tak ważnego dla mnie jubileuszu 90-lecia urodzin zawdzięczam przede wszystkim prof. Waldemarowi Świdzińskiemu, dyrektorowi Instytutu Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku, który podjął decyzję zorganizowania tej uroczystości, poświęcając wiele swojego czasu, energii i inwencji. Jestem mu za to niezmiernie wdzięczny, bowiem w najśmielszych marzeniach nie przewidywałem, że ten jubileusz może być dla mnie i mojego otoczenia tak ważnym i pięknym wydarzeniem. Jest oczywiste, że podsumowanie 90 lat życia i wielu lat różnego rodzaju działalności może być niezwykle ważnym wydarzeniem. Każdy w swoim mniemaniu może przedstawić ocenę tego co zrobił i co osiągnął, ale będzie to zawsze ocena subiektywna. Natomiast ocena dokonana przez innych jest z pewnością bardziej obiektywna i taki jubileusz staje się forum do obiektywnej oceny. Jestem za to prof. Waldemarowi Świdzińskiemu niezmiernie wdzięczny.

Mój jubileusz 90-lecia przypadł w 2022 r. Na pełną emeryturę odszedłem z IMGW PIB Warszawa w 2019 r., a więc mając 87 lat, po 65 latach nieprzerwanej pracy naukowej, którą rozpocząłem w 1954 r. jako asystent na Politechnice Gdańskiej. Po ukończeniu studiów w 1956 r. z dyplomem magistra inżyniera o specjalności budownictwo wodne śródlądowe zdecydowałem się na podjęcie pracy w tej specjalności w nowo utworzonym w 1953 r. Instytucie Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk w Gdańsku, co mogę teraz uznać za bardzo pomyślne zrządzenie losu.

Prof. Waldemar Świdziński, dyrektor naczelny Instytutu Budownictwa Wodnego PAN w Gdańsku podjął się wygłoszenia laudacji, aby przedstawić moją sylwetkę jako jubilata i uwypuklić nie tylko moje osiągnięcia naukowe i inżynierskie, ale również inne, w tym sportowe.

Laudacja prof. Waldemara Świdzińskiego

Prof. Wojciech Majewski był związany, w różnych formach pracy, przez cały dotychczasowy okres działalności naukowej i inżynierskiej z Instytutem Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk (IBW PAN) w Gdańsku, to jest od 1 kwietnia 1956 r. kiedy ukończył studia magisterskie na Wydziale Budownictwa Wodnego Politechniki Gdańskiej (PG) aż do 1990 r. kiedy uzyskał tytuł naukowy

profesora oraz od drugiej połowy lat dziewięćdziesiątych do chwili obecnej. W tym okresie pracował przez 9 lat w PG (1954-56 jako asystent i 1991-97 jako profesor i kierownik Katedry). W IBW PAN pracował od 1956 r. do 1990 r., a następnie po przerwie powrócił w 1997 r. do IBW PAN na stanowisko zastępcy dyrektora, później zaś był dyrektorem naczelnym – do 2005 r. W ciągu łącznie 49 lat pracy w IBW PAN uzyskał kolejne stopnie i tytuły naukowe – doktora (w IBW PAN, 1967), doktora habilitowanego (w PG na Wydziale Hydrotechniki, 1988) i tytuł profesora nauk technicznych (w 1990 r.). Równolegle przeszedł kolejne stanowiska: asystenta, starszego asystenta, adiunkta, docenta i profesora. Pełnił funkcję kierownika pracowni, kierownika zakładu, kierownika laboratorium hydraulicznego, zastępcy dyrektora ds. naukowych i dyrektora naczelnego. Po 2005 r. przeszedł na stałe do pracy w IMGW Warszawa. Obecnie jest członkiem Rady Naukowej IBW PAN Gdańsk oraz IMGW PIB Warszawa.

W ciągu minionych lat odbył sześciotygodniowy staż w Electricite de France, w laboratorium hydraulicznym Chatou i na budowach zapór we Francji, roczny staż w Wielkiej Brytanii w ramach stypendium British Council zakończony uzyskaniem stopnia Master of Science Uniwersytetu Glasgow, roczne stypendium podoktorskie National Research Council Canada i trzymiesięczny staż naukowy w Uniwersytecie w Karlsruhe. Wart podkreślenia jest fakt, że prof. Majewski nawet w okresie kiedy nie był pracownikiem IBW PAN utrzymywał z Instytutem kontakt przez uczestnictwo w Radzie Naukowej, seminariach naukowych czy przez kierowanie Ogólnopolską Szkołą Hydrauliki, która od 1981 r. do 2005 r. (przez 25 lat) była organizacyjnie związana z IBW PAN.

Początkowo praca prof. Majewskiego w IBW PAN dotyczyła bardzo istotnych pomiarów zamulenia zbiornika Rożnowskiego a następnie wielu hydraulicznych badań modelowych, w których IBW PAN rozwinął swoją specjalność, uczestnicząc również w projektach międzynarodowych. Prof. Majewski był osobą wiodącą w zespole prowadzącym te badania. Liczne kontakty naukowe prof. Majewskiego przyczyniły się do wprowadzenia do problematyki naukowej IBW takich nowych zagadnień jak termika wód śródlądowych, przepływy stratyfikowane czy przepływy w rzekach i zbiornikach w warunkach zlodzenia.

Prof. Majewski kierował wieloma projektami badawczymi oraz inżynierskimi, krajowymi i zagranicznymi, o bardzo złożonym charakterze, co spowodowało, że stał się poważnym autorytetem naukowym i inżynierskim. Zaowocowało to szeroką współpracą z Biurem Projektów Hydroprojekt (Warszawa i Włocławek). Prof. Majewski występował na wielu konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych prezentując wyniki badań IBW PAN, co przyniosło mu znaczny rozgłos. Zyskał również bardzo wysoką ocenę jako wykładowca.

Trzeba podkreślić szeroką działalność prof. Majewskiego w wielu organizacjach takich jak Komitet Gospodarki Wodnej PAN, Rada Gospodarki Wodnej przy Ministrze Środowiska czy Międzynarodowa Asocjacja Badań Hydraulicznych (IAHR). Warto wymienić wysokie umiejętności prof. Majewskiego w kierowaniu zespołami badawczymi składającymi się nieraz z przedstawicieli wielu różnych instytucji i specjalności.

Obok tych wybitnych osiągnięć naukowych i inżynierskich miał Profesor również sukcesy sportowe. W latach 50. i początku lat 60. prof. Majewski był wyróżniającym się zawodnikiem drużyny koszykówki GKS Wybrzeże występującym w pierwszej lidze ogólnopolskiej. O ważnej pozycji w drużynie może świadczyć fakt, że przez wiele lat był kapitanem tego zespołu. Wielokrotnie występował także w reprezentacji miasta Gdańska oraz w reprezentacji Federacji Gwardia. Podsumowując tę moją laudację o prof. Majewskim, mogę z całą pewnością stwierdzić, że był wybitną postacią zarówno w kontekście naukowym jak i inżynierskim. Potrafił powiązać swoją pracę i osiągnięcia z osiągnięciami IBW PAN. Duże uznanie prof. Majewski zyskał przy okazji organizacji i koordynacji przedsięwzięć zespołowych.

Kończąc moją laudację pragnę wręczyć prof. Majewskiemu upominek od dyrekcji i pracowników IBW PAN z podziękowaniem za wieloletnią pracę na rzecz Instytutu.

Wystąpienie Wiceprezesa PAN, prof. Pawła Rowińskiego

Dla

mnie, obchodzącego jubileusz 90-cia urodzin, sama obecność Wiceprezesa PAN na tej uroczystości była wybitnym wyróżnieniem mojej osoby, co szczególnie doceniam.

W swoim wystąpieniu prof. P. Rowiński powiedział, że *niewielu jest uczonych, którzy mogą poszczycić się tak bogatym dorobkiem naukowym i praktycznych dokonań w zakresie gospodarki wodnej i budownictwa wodnego. Na szczególne wyróżnienie prof. Majewskiego zasługuje wieloletnia działalność w strukturach Polskiej Akademii Nauk, szczególnie na rzecz Instytutu Budownictwa Wodnego PAN, gdzie pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji, w tym dyrektora naczelnego Instytutu, jak również aktywnie uczestniczył w Radzie Naukowej.*

Na szczególne wyróżnienie zasługuje także organizacja i kierowanie przez 25 lat Ogólnopolską Szkołą Hydrauliki pod auspicjami Komitetu Gospodarki Wodnej PAN oraz samego Komitetu. Na wyróżnienie zasługuje ponadto wieloletnia współpraca ze światowym Stowarzyszeniem IAHR i powierzenie prof. Majewskiemu organizacji X Międzynarodowego Sympozjum Lodowego w Gdańsku w 2000 r.

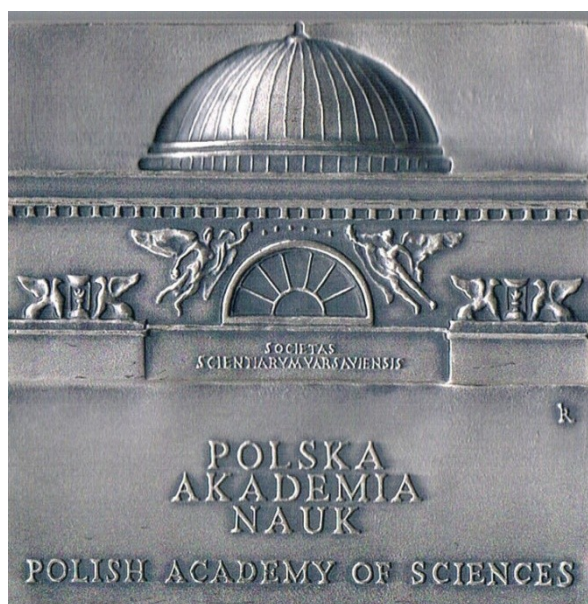
Prof. Majewski był zawsze niezwykle zaangażowany w sprawy gospodarki wodnej uczestnicząc aktywnie w wielu zespołach eksperckich i doradczych. Budziło to powszechny szacunek środowiska naukowego i inżynierskiego nie tylko w kraju ale także na arenie międzynarodowej. Wyrazem tego było wiele odznaczeń, nagród i wyróżnień krajowych oraz

międzynarodowych. Prof. Majewski może poszczycić się również znakomitymi osiągnięciami dydaktycznymi.

Prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Jerzy Duszyński postanowił wyróżnić prof. Majewskiego Medalem Polskiej Akademii Nauk „Za szczególne zasługi dla rozwoju nauki polskiej i światowej, związane ze społeczną rolą nauki”. Medal ten z przyjemnością wręczam dostojnemu jubilatowi.

W ciągu wielu lat działalności sportowej, naukowej i inżynierskiej otrzymałem wiele wyróżnień, nagród i odznaczeń. Za każdym razem wyróżnienie takie było wynikiem wielu mozolnych i z trudem uzyskanych osiągnięć. Często były to bardzo fragmentaryczne a nieraz spektakularne osiągnięcia. Ten medal Polskiej Akademii Nauk traktuję jako wieloletnie osiągnięcie naukowe i inżynierskie, nie tylko w strukturach organizacyjnych PAN, ale również w wielu dziedzinach poza tą organizacją. Medal PAN jest nie tylko za osiągnięcia naukowe i inżynierskie krajowe, ale również zagraniczne.

Za każdym razem, kiedy powierzano mi kierownictwo międzynarodowego zespołu, było to wyróżnienie nie tylko dla mnie ale również dla Polski, czyli kraju, który reprezentowałem. Dlatego też ten Medal PAN ma dla mnie bardzo ważne i szczególne znaczenie.

Gratulacje i życzenia od wielu organizacji

Pragnę przedstawić tu jedynie nieliczne wyróżnienia w postaci adresów przygotowanych na tę okoliczność przez różne instytucje. Pierwszą z nich jest Politechnika Gdańska, w której ukończyłem studia magisterskie i w której byłem przez dwa lata asystentem a następnie przez 7 lat kierowałem i uczestniczyłem w pracach dydaktycznych oraz organizacyjnych Katedry Budownictwa Wodnego i Gospodarki Wodnej na Wydziale Hydrotechniki. Tu również uzyskałem w 1988 r. stopień naukowy doktora habilitowanego. Przez 10 lat prowadziłem wykłady i seminaria w języku angielskim na specjalnym studium: *Environment Protection and Management* na Wydziale Chemicznym PG. Dwa załączone adresy otrzymałem od JM Rektora Politechniki Gdańskiej oraz od Pani Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska. Piękny adres otrzymałem również od Urzędu Morskiego w Gdyni, z którym wiązały mnie liczne kontakty inżynierskie.

**Rektor
prof. Krzysztof Wilde**

Gdańsk, dn. 7 kwietnia 2022 r.

**Szanowny Pan
prof. Wojciech Majewski
Instytut Budownictwa Wodnego Polskiej Akademii Nauk**

Szanowny Panie Profesorze, Drogi Jubilacie,

proszę przyjąć serdeczne życzenia i gratulacje z okazji wspaniałego Jubileuszu 90-lecia urodzin. Pańska wieloletnia działalność naukowo-inżynierska w zakresie hydrauliki i gospodarki wodnej, działalność organizacyjna oraz wybitne zasługi dla nauki polskiej stanowią trwały ślad Pana działalności.

Oby zawsze towarzyszył Panu dotychczasowy optymizm i entuzjazm w realizacji stawianych celów.

Szanowny Panie Profesorze, raz jeszcze dziękuję za ten wspaniały wkład w historię polskiej nauki i życzę wiele zdrowia oraz wszelkiej pomyślności.

Z wyrazami szacunku,

prof. Krzysztof Wilde, czł. koresp. PAN

**POLITECHNIKA
GDAŃSKA**

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ
I ŚRODOWISKA

Dziekan

Gdańsk, 07.04.2022 r.

Szanowny Panie Profesorze, Dostojny Jubilacie,

ten piękny jubileusz 90. urodzin dobrze podsumowują słowa Wergiliusza: *Felix, qui potuit rerum cognoscere causas* - szczęśliwy, kto zdołał poznać przyczyny wszechrzeczy. Pana osiągnięcia w dziedzinie budownictwa hydrotechnicznego, gospodarki i inżynierii wodnej oraz mechaniki płynów i hydrauliki śródlądowej stanowią bowiem doskonale świadectwo pasji badawczej i ciągłego dążenia do odkrywania tajemnic natury.

To dla mnie wielki zaszczyt reprezentować na tej wspaniałej uroczystości Naszą Wspólną Alma Mater - Politechnikę Gdańską i Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska. Losy Pana Profesora od początku kariery naukowej harmonijnie przeplatały się z Politechniką oraz Instytutem Budownictwa Wodnego PAN, czego dowodem jest fakt, że obie siostrzane instytucje mówiąc o Panu używają zwrotu: "nasz Profesor Majewski".

Przyglądając się Pana życiorysowi czuję międzypokoleniową wspólnotę z Panem Profesorem i podziwiam naukową dociekliwość oraz szczególnie dla mnie ważną wrażliwość humanistyczną, połączoną z szacunkiem dla przyrody. Już przed półwieczem przeczuwał Pan jak wielkie znaczenie dla świata będzie miała troska o aspekty przyrodnicze i minimalizowanie wpływu inwestycji na środowisko. Starał się Pan napominać inżynierów, by pamiętali, że Błękitna Planeta nie jest naszą własnością. Nie do przecenienia jest też Pański wkład w rozwój Pomorza i Kraju. Pozwolę sobie tylko przywołać takie inwestycje jak: budowa elektrowni pompowo-szczytowej Żarnowiec, model prognozowania zatorów lodowych na Zalewie Włocławskim, czy projekt systemu ochrony przeciwpowodziowej dla naszego miasta.

Szanowny Panie Profesorze, serdecznie dziękujemy za Pański wkład w rozwój naszego regionu i kraju, i życzymy Panu wiele zdrowia, licząc na spotkanie podczas nadchodzącego już niedługo jubileuszu 100-lecia!

Z wyrazami szacunku

dr hab. inż. Joanna Żukowska, prof. PG

www.umgdy.gov.pl

URZĄD MORSKI W GDYNI

Gdynia, 7 kwietnia 2022 roku

prof. dr hab. inż. Wojciech Majewski

*Z okazji pięknego jubileuszu 90-lecia urodzin
pragnę złożyć Panu Profesorowi najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności,
szczęścia, radości i uśmiechu każdego dnia.*

*W tym wyjątkowym dniu życzę, aby każda chwila w Pana życiu była niesamowita
i wyjątkowa, aby czerpał Pan energię z wiatru i polskiego morza
- naszego okna na świat.*

*Jako przedstawicielce Administracji Morskiej,
szczególnie bliskie mi są Pana osiągnięcia na polu hydrotechniki, budownictwa wodnego
i gospodarki wodnej. Cieszę się niezmiernie z możliwości współpracy z Panem Profesorem
oraz czerpania z wiedzy i korzystania z Pana badań.*

*Jest Pan autorytetem, zarówno na gruncie polskiej, jak i światowej nauki,
również w zakresie zadań realizowanych przez Urząd Morski w Gdyni.*

*Dziękuję za dotychczasową życzliwość i życzę spełnienia wszystkich planów,
zarówno zawodowych, jak i prywatnych!*

Anna Stelmaszyk-Świerczyńska

*Z-ca Dyrektora Urzędu Morskiego w Gdyni ds. Technicznych
wraz z całą Dyрекcją i Pracownikami*

Wystąpienie jubilata

Zacznę te wspomnienia w sposób nietypowy. 90 lat bardzo długi okres i można podzielić go na mniejsze odcinki biorąc pod uwagę różne kryteria. W tym jubileuszowym opisie przyjąłem podział na 3 okresy, bardzo nierówne, w dużej mierze związane z pracą i działalnością moich Rodziców a w szczególności Ojca, to jest Czeremcha, Wilno i Gdańsk. Piszę tu o pracy i działalności, bowiem oprócz formalnej pracy na etacie miałem wiele aktywności o charakterze społecznym, za którą nie pobierałem żadnego wynagrodzenia a która dawała mi wiele satysfakcji.

Początek mojego życia związany jest z małą miejscowością Czeremcha, której nie byłoby na mapie gdyby nie to, że była to ważna węzłowa stacja kolejowa. Tego początkowego okresu moich pierwszych 3 lat życia oczywiście nie pamiętam a drobne fragmenty, które pozostały w mojej pamięci pochodzą z opowiadań Rodziców.

Dlaczego sięgam do tego okresu? Bowiem Rodzice byli moim wzorem postępowania. Nie tylko dali mi życie, ale potrafili przeprowadzić mnie i starszego o rok brata przez trudny okres zawieruchy drugiej wojny światowej dbając jednocześnie o naszą edukację.

Rodzice byli małżeństwem od 1927 r. Mój starszy o rok brat urodził się w 1931 r. podobnie jak i ja w 1932 r. w Białymstoku, bowiem w Czeremchu nie było chyba nawet izby porodowej. Ojciec pracował w PKP i był dyżurnym ruchu na węzłowej stacji kolejowej Czeremcha, a później zawiadowcą tej stacji. Mama pracowała jako nauczycielka w miejscowej szkole powszechnej. Po urodzeniu brata i mnie zrezygnowała z pracy w szkole i zajęła się prowadzeniem domu i naszym wychowaniem. Odchodząc z pracy w szkole dostała piękny dyplom z podziękowaniem za pracę jako nauczycielka oraz medal 10-lecia RP z wizerunkiem Marszałka Piłsudskiego.

W 1935 r. ojciec za wyróżniającą się pracę dostaje poważny awans służbowy i przeniesienie do Wilna do Wydziału Ruchu w Wileńskiej Dyrekcji PKP. Wilno było miastem wojewódzkim o ludności 200 tys. mieszkańców. Rodzice byli dla mnie wzorem uczciwości, pracowitości, praworządności i patriotyzmu. Ojciec w 1938 r. w wieku 38 lat pracując na pełnym etacie w DOKP Wilno uzyskał na kursach eksternistycznych ZNP małą maturę a na wiosnę 1939 r. dużą maturę, co wtedy było znaczącym osiągnięciem w hierarchii służbowej. W 1937 r. rodzice ze swoich długoletnich oszczędności kupili działkę i wybudowali na niej dom z 4 mieszkaniami. W 1937 r. Ojciec za wyróżniającą się pracę w PKP został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Wybuch wojny 1 września 1939 r. był dla mnie bardzo znamienym dniem, bowiem był to mój pierwszy dzień w szkole po ukończeniu 7 lat. Był to również początek bardzo trudnego okresu II wojny światowej, którą dzięki Rodzicom i szczęśliwemu zbiegowi wielu okoliczności udało się nam przeżyć.

Pięcioletni okres wojny (1939-45) był obfity w różne krytyczne sytuacje. Trzykrotne przejście frontu przez Wilno (1939, 1941, 1944), okupacja radziecka, litewska, niemiecka, czteroklasowa litewska szkoła powszechna, tajne komplety szkolne, groźba wywózki całej rodziny na wschód, groźba wywózki Ojca do pracy w Niemczech i na zakończenie ustanowienie Litewskiej Republiki Radzieckiej ze stolicą w Wilnie w 1945 r. Polska niestety była daleko. Tak zdecydowały wielkie mocarstwa – Wielka Brytania i Stany Zjednoczone. W 1945 r. Rodzice podejmują bardzo trudną życiową decyzję emigracji z Wilna do Polski z pozostawieniem całego swojego dorobku życia. Była to decyzja podjęta głównie pod kątem przyszłości synów, wtedy w wieku 13 i 14 lat, dla których pozostanie w Wilnie nie miało najmniejszej przyszłości. W sierpniu 1945 r. po wyjeździe z Wilna przyjeżdżamy do Bydgoszczy. Ojciec podejmuje pracę w PKP a my z bratem trafiamy do polskiego gimnazjum. Spełnia się moje wielkie marzenie ostatnich lat: **móc uczyć się w polskiej**

szkole. Ponadto jest jeszcze bardzo ważna rzecz w szkole – **harcerstwo.** W 1946 r. po roku pracy w PKP w Bydgoszczy Ojciec zostaje przeniesiony służbowo do Gdańska do Dyrekcji Okręgowej PKP. Oznacza to oczywiście przeniesienie całej rodziny do Gdańska. Od tego momentu całe moje dalsze życie jest związane przez wiele lat aż do chwili obecnej z tym miastem – Gdańskiem.

Dalej moje życie potoczyło się bardzo wartko. Gimnazjum, liceum, matura, studia wyższe na Politechnice Gdańskiej, sport, harcerstwo i początek pracy w Instytucie Budownictwa Wodnego PAN. Wiele informacji na ten temat znalazło się w laudacji prof. W. Świdzińskiego i wystąpieniu prof. P. Rowińskiego. Miłe słowa na temat mojej działalności naukowej i inżynierskiej znalazły się w adresie JM Rektora PG oraz Pani Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska PG, jak również w adresie Urzędu Morskiego w Gdyni. Nie chciałbym ich powtarzać, ale pragnę wspomnieć o dwóch ważnych dla IBW projektach badawczych świadczących o dużym autorytecie naukowym Instytutu i umiejętności rozwiązywania ważnych problemów dla gospodarki kraju.

Powódź na zbiorniku Włocławek w styczniu 1982 r.

Stopień Włocławek i zbiornik, położone na bardzo zatorogennym odcinku dolnej Wisły istniały już ponad 10 lat. W styczniu 1982 r. wystąpił zbieg niezwykle niekorzystnych sytuacji hydrologiczno-meteorologicznych prowadzących do gigantycznego zatoru w górnej części zbiornika. Warto przypomnieć, że w grudniu 1981 r. wprowadzony został stan wojenny, co rzutowało na wiele sytuacji społecznych.

Problemem był rurociąg prowadzący ropę do NRD przechodzący w poprzek Wisły tuż powyżej Płocka usytuowany na wiszącym moście. W tym przekroju na skutek zatoru lodowego stan wody pokrytej zwałami lodu wzrósł o 3 m co groziło przerwaniem rurociągu. Taka awaria groziła poważną konsekwencją gospodarczą, ekologiczną i polityczną. Wojsko, które stało na straży tego rurociągu uważało, że w krytycznej sytuacji należy wysadzić w powietrze stopień Włocławek, aby opróżnić zbiornik z wody, obniżyć stan wody w Płocku i w ten sposób uratować rurociąg. Rozwiązanie takie było z gruntu błędne i nie rozwiązywało groźnej sytuacji. Wobec kontrowersji w podjęciu tak ważnej decyzji zwrócono się do IBW PAN, jako placówki posiadającej wiedzę jak postępować w takiej sytuacji oraz autorytet naukowy i inżynierski, o opracowanie ekspertyzy w tej sprawie. Ekspertyza IBW była jednoznaczna. Pozostawić stopień wodny i starać się utworzyć wzdłuż całego zbiornika przez lodołamacze rynny wolnej od lodu, co spowodować miało szybszy odpływ wody i obniżenie stanu wody w Płocku. Zalecenia ekspertyzy zostały zrealizowane i stopień wodny Włocławek istnieje do dziś.

Późniejsze szczegółowe badania sytuacji z 1982 r. wykazały, że winę za zaistniałą sytuację zatorową ponosi nie zbiornik, jak to powszechnie sugerowano, ale zbieg bardzo niekorzystnych warunków hydrologiczno-meteorologicznych. Stwierdzono, że w przypadku braku zbiornika sytuacja powodziowa byłaby dużo gorsza.

Badania Jeziora Żarnowieckiego dla potrzeb projektowych i eksploatacyjnych elektrowni szczytowo-pompowej i jądrowej

IBW powierzono kompleksowe badania jeziora i najbliższego regionu jakie były niezbędne dla celów projektowych oraz eksploatacyjnych. Ze względu na szeroki zakres problematyki badania te realizowało szereg instytucji. Całość koordynował IBW. Badania objęły stan hydrologiczny jeziora, warunki meteorologiczne panujące w tym rejonie, stan rybacki, ekologiczny i jakości wód jeziora, falowanie i prądy wody w jeziorze oraz termikę jeziora. Badania rozpoczęto w 1973 r. i prowadzono aż do 1989 r. to jest do momentu kiedy została podjęta decyzja o przerwaniu budowy elektrowni jądrowej (EJ). Elektrownia wraz z całą towarzyszącą infrastrukturą była gotowa w około 50%. Jakość wykonanych elementów elektrowni była na najwyższym poziomie technicznym. Zaawansowanie finansowe budowy było dużo wyższe niż stanu technicznego. Przez 30 kolejnych lat borykamy się z decyzją o budowie następnej elektrowni jądrowej.

Trzeba przyznać, że IBW wywiązał się w sposób wzorowy z powierzonych mu badań zyskując dużo doświadczenia, bowiem takie badania były pionierskimi w Polsce.

Mógłbym wymienić jeszcze wiele innych badań, zrealizowanych przez IBW i w których mogłem uczestniczyć a często nimi kierować, jednak wymagałoby to wiele czasu. Skończę więc na tym

moje wystąpienie, dziękując za gratulacje i życzenia oraz udział w tym ważnym dla mnie jubileuszu.

Towarzyskie zakończenie Jubileuszu

Towarzyskim zakończeniem uroczystości jubileuszowej był obiad w restauracji położonej w pobliżu Instytutu, wydany przez dyrektora IBW PAN. Przebiegł on w bardzo miłej atmosferze.

Toast za zdrowie jubilata

Gdańsk, kwiecień 2022 r.

Wojciech Majewski